

Slavný pianista **Richard Clayderman** nejen o koncertu v Praze a Baladě pro Adeline, která nastartovala jeho kariéru

Život není jen hudba, i když se jí věnuji často

Praha – Po dvouleté odmlce se do Prahy vrací představitel romantického píana, Francouz Richard Clayderman. Vystoupí 20. října v Kongresovém centru (vstupenky jsou v prodeji v síti Ticketportal v ceně od 790 korun), kde zahrraje známé melodie mapující jeho hudební kariéru. Jak na svou poslední návštěvu Prahy vzpomíná? „Jen v dobrém. Stihl jsem si dokonce částečně prohlédnout město. Vystoupení bylo skvělé, všechny podmínky pro produkci hudby také, takže vzpomínám rád. Minule jsem navíc vystupoval s dokonalým smyčcovým kvartetem, složeným z českých muzikantů a ti byli dokonalí. Letos přijedu s kompletním orchestrem, takže bude připravena ještě větší show,“ říká Clayderman.

S jakým programem přijedete do Prahy tentokrát?

Fanoušci se mohou těšit na průřez známých klasických melodií a také na populární hudbu ve speciálním aranžmá. Nebude chybět slavná skladba Balada pro Adeline, kterou hraji snad všude. Lidé jí totiž chtějí vždy slyšet a já ji vždy rád hraji.

Opravdu jí stále rád zařazujete, i když jste ji musel hrát nesčetněkrát?

Samozřejmě že ano. Víte, ta skladba mi změnila život. Je to tak. Změnila mou hudební kariéru. Pokaždé, když ji hraji, cítím tu největší zodpovědnost. Lidé si chtějí

VIRTUOS. Baladu pro Adeline hraji snad všude. Lidé jí chtějí vždy slyšet a já jí rád hraji, svěřuje se Richard Clayderman. Foto: archiv BlueGekko

skladbu vychutnat a čekají maximum. Takže se vždy plně soustředím. Ano, hrál jsem ji mnohokrát, ale před plným sálem je to jiné.

Jak vzpomínáte na dobu, kdy jste píseň nahrál?

Bylo to v roce 1976, kdy ji zkomponoval můj dobrý přítel Paul de Senneville. Ta píseň byla napsána jako oslava narození jeho dcery Adeline. Myslím, že se mu velmi povedla. Ta skladba obletěla svět, jsem moc rád, že jsem ji jako první nahrál právě já.

Procestoval jste díky hudbě celý svět. Jak reagují vaši posluchači na hudbu v různých zemích?

Je to různé. Máte pravdu, že jsem vystupoval snad všude. V tuto chvíli mám před sebou vystupení v Číně, Litvě, Finsku nebo Estonsku. Jsem rád, že vždy hraji před plným sálem. Je ale pravda, že každé publikum reaguje vždy odlišně. Nejvíce je to znát například u asijských zemí. Například Japonsko je velmi kulturně zajímavá země. Lidé tam jsou velmi kultivovaní, a tak koncerty nejsou většinou o žádném velkém hluku. Vždy tleskají, ale není to nic zásadně bouřlivého. Na rozdíl od posluchačů v Evropě.

netočí jen okolo hudby. I když se jí věnuji dost často. Snažím se věnovat hodně času své rodině, těch chvil si moc vážím. Také často a rád chodím sledovat svého syna na jeho basketbalová utkání. V basketbalu je moc dobrý. Sport je vůbec můj velký koníček, který mne provází již více než dvacet let života. Můj kytarista Malik mne například vyprovokoval k běhání, a tak již nějakou dobu chodím běhat. Je to skvělý relax.

Posloucháte i hudbu jiných interpretů?
Miluji jazz a jazz rock. Strašně obdivuji skladby Chicka Coreya nebo Joa Sam-

Máte i jiné koníčky?

Samozřejmě, můj život se

pleho. To je vlastně také můj sen, nahrát nějaké skladby s některou z amerických jazzových hvězd. Není to však zásadní priorita. Hlavně se soustředím na svou vlastní hudbu, abych se stále zdokonaloval a moje koncerty byly pořád lepší.

Je o vás známo, že jste fanoušek jazzu. Sám jej ale nehrajete. Proč?

Za posledních dvacet let jsem slyšel mnoho jazzových skladeb a alb. Tento styl je velmi odlišný od toho, co produkuji já. Velmi obdivuji virtuozitu jazzových pianistů, jejich umění improvizovat a v mnoha případech také jejich pokoru. Při mých kon-

certech nemohu odolat zahrát alespoň jednu jazzovou skladbu. V poslední době jsem často zařazoval skladbu Looking up Michela Petrucianiho. Moc si ho cením. I přes svůj tělesný handicap je jedním z nejlepších klavíristů historie.

Jste představením tzv. romantického klavíru. V České republice byl takovým klavíristou Jiří Malásek, který mimo jiné také úspěšně interpretoval již zmíněnou Baladu pro Adeline. Dokonce byla znělkou televizního pořadu. Víte o tom?

To nevím. Nicméně umělců, kteří tuto skladbu po mě nahráli, je mnoho. Jsem moc rád, že zde měla také úspěch. A že byla znělkou k televiznímu pořadu, je jen velká poklona Paulu de Sennevillemu. Skladba je to výjimečná, ale to jsem již zmiňoval. Těším se, až ji v Praze opět zahrájí.

Jak vzpomínáte na své začátky? Měl jste vysoké ambice a šel jste si za svým cílem stát se tím nejúspěšnějším pianistou světa?

Neměl jsem jinou ambici než hrát na klavír co nejlépe, jak to dovedu. Dokonce jsem ani neuvažoval o sólové kariéře. Byl to nejspíše osud, že jsem nahrál skladbu Balada pro Adeline, která mi nastartovala kariéru, jež trvá již více než 35 let. Nikdo tenkrát nepředpokládal, co se stane. Nevěděl jsem to já ani Olivier Toussaint, producent, ani Paul de Senneville. (mz)

Obří loutky se představí v Plzni

Plzeň – Západočeská metropole bude o posledním prázdninovém víkendu patřit obřím loutkám. Město, které dalo světu Jiřího Trnku nebo autora Hurvínka Josefa Skupu, se promění v jeviště pro jedinečné představení pro osm obřích loutek a stovky herců. Na podívanou pro celou rodinu zve Evropské hlavní město kultury 2015 a festival Skupova Plzeň.

Přímo v centru města potkáte chodící a mluvící marionety, koně, draka nebo létajícího ptáka. Vůbec poprvé do České republiky přijede skupina Carros de Foc ze Španělska, aby od 28. do 30. srpna společně s desítkami tanečníků, muzikantů a akrobatů pod taktovkou společnosti Art-Prom předvedla jedinečné představení La Niña. To vzniká přímo na míru Plzni a bude vyprávět příběh holčičky, jejích hraček a splněných snů. Můžete prožít cestu holčičky Elišky, která se vrací domů. Cestou potkává rytíře Emila Škodu, zbabělého draka, orlici Přemysla, otravného velblouda Kamila nebo Chrtku, která od dob vzniku

plzeňského znaku trochu ztloustla.

Španělské loutky budou mluvit česky a poprvé v historii souboru se předvede všech osm najednou. Hlas jim propůjčí vynikající čeští dabéři Martin Stránský, Jiří Lábus nebo Antonín Procházka.

Součástí představení budou kromě loutek další skvělé účinkující: V.O.S.A. Theatre, Long Vehicle Circus, Tam Tam Batucada, Ridina Ahmed and band, Amanitas Fire Theatre, Žongléros a další. Na scénáři se podílejí Adam Renč, Luba Blašková, Jakub Vedral a Carros de Foc.

Loutky budou vystaveny v ulicích každý den odpoledne (pátek od 18.00, o víkendu od 16.00), ve 20.30 večer pak ožijí a promění historické centrum Plzně v divadelní jeviště.

Kromě unikátní show obřích loutek uvede letošní mimořádný ročník festivalu Skupova Plzeň také nizozemské zvířecí loutky divadla La Pavana, loutkářský stan Theatre Risorius z Francie, domácí mistry z Divadla V Boudě a řadu dalších loutkářských souborů. (kul)

Mamma Mia! s posilou

Praha – V roli mladíka Skye v muzikálu Mamma Mia! se od října představí herec a zpěvák David Gránský, známý ze seriálů Doktorů z Počátků, Gympl a Vyprávěj. „Mám rád písničky skupiny ABBA a hlavně se chci naučit tančovat v ploutvích,“ řekl někdejší finalista soutěže X Factor.

David Gránský se v úloze Skye, kterého čeká svatba se Sophií, bude alternovat s Tomášem Smičkou, Michaem

Foretem a Janem Kopečným. „Nejtěžší bude zvládnout choreografie, a proto jsem s nácvikem začal už teď,“ uvedl absolvent pražské konzervatoře, který hrál v muzikálech Po-nička nebo Sněhová královna. Svoje angažmá v muzikálovém hitu Mamma Mia! Gránský oznámil na Facebooku společnou selfie s Helenou Vondráčkovou, Tomášem Smičkou a choreografkou Ivanou Hannichovou. (kul)

Při pracovním pohovoru buďte sami sebou. A nepodceňujte své schopnosti

Podle odborníků je důležité při neúspěchu hned na první pokus nepropadat beznadějí

VĚRA SYCHROVÁ

Budte přirození, životopis sije na míru, o firmě si co nejvíce zjistíte a dávejte pozor na řeč těla. Manažer investiční skupiny DRFG odpovědný za finanční služby Břetislav Hrabě, společně s jednatelkou a spolujednatelkou společnosti ROYAL VISION Petrem Válekem radí, jak se připravit na výběrové řízení a být na trhu práce úspěšný a hlavně lepší než ostatní. Doplnuje je výkonná ředitelka poradenské společnosti Touchdown Barbara Tomšovská.

Kvalitní životopis

Trojice se shoduje, že první důležitý krok pro získání nového pracovního místa je zpracovat kvalitní životopis. Ideální je formulovat údaje stručně, jasně a výstižně a hlavně si nevyřadit. „Uchazeči by měli uvádět pouze věci související s poptávanou pozicí, naplní práce a firmou, která pozici hodlá obsadit,“ říká Hrabě. Radí úplně vynechat informace nesouvisející s danou pozicí.

Válek dodává, že je důležité, aby si uchazeč sám sebe představil na pozici zaměstnavatele či personalisty. „Zamyslete se, na co při čtení životopisu zaměří pozornost. Důraz byste měli klást na údaje související s prací, o kterou se ucházíte. V životopise si nic nevyřadíte. Nepůsobí dobře, když se u pohovoru zamotáte do vlastních lží,“ upozorňuje Válek. Dodává, že ve většině případů mají kratší životopisy větší úspěšnost než rozsáhlejší.

Tomšovská s ním souhlasí. „Životopis by neměl přesahovat dvě strany. Ideální je pou-

ze jedna. Pozice a firma by ale měly být zvýrazněny pro větší přehlednost,“ doporučuje.

Podle Hrabě je velmi důležité přizpůsobit životopis pracovnímu místu, které chce uchazeč získat. Musí si tedy připravit více verzí podle pozice. „Je důležité mít několik verzí šitých na míru. Instantní řešení, vhodné pro všechny, nefunguje,“ poukazuje Hrabě.

Válek doplňuje, že osobně prostudoval mnoho životopisů a jen malá část pro něj byla zajímavá. „Často se potýkám s tím, že lidé si do životopisu dávají kurzy nesouvisející s pozicí, o kterou mají zájem. Tyto informace mohou být často kontraproduktivní. Potom to vypadá, že to zkoušejí i na pozici, o kterou nemají ani zájem,“ vysvětluje.

Být přirozený

Těm, kteří zaujali životopisem a dostali pozvánku na pohovor, radí oba muži, aby byli při osobním setkání přirození. „Důležitá je kombinace profesionality, připravenosti, přirozenosti, využití silných stránek a potlačení slabých. Také poradenství od profesionála není od věci,“ sděluje Hrabě. Podle něj je zásadní nastudovat si životopis, aby se s ním nerozcházel informace na pohovor a také zjistit si co nejvíce informací o firmě, popřípadě i o personalistovi,“ radí.

Rovněž podle Války přehnaná snaha škodí a uchazeč by měl být přirozený. „U pohovoru se spíše cení originalita než naučené chování. Ve chvíli, kdy se účastníte pracovního pohovoru, se stáváte obchodníkem, který prodává sám sebe,“ vyzdvihuje Válek.

Tomšovská upozorňuje, že je důležité, aby uchazeč prokázal, že má povědomí o firmě, ve které chce pracovat. „Ukažte svůj zájem i konkrétními otázkami na strategii firmy a zodpovědnosti pozice,“ vyzývá Tomšovská.

Válek doplňuje, že vystupení na pohovoru může ovlivnit i nervozita. Podle něj je snadné ji předejít tréninkem, dobrou přípravou a také relaxací. „Promyslete si možné otázky a odpovědi, vyzkoušejte si pohovor nanečisto. Uchazeči se často mylně domnívají, že záleží pouze na jejich předvedeném výkonu, to je však pouze jeden z rozhodovacích faktorů. Obvykle zásadnější jsou osobnostní předpoklady a sympatie,“ uvádí Válek.

Oba muži upozorňují, že zásadní je při pohovoru řeč těla. „Dokonce je důležitější než obsah slov. Tělo a jeho řeč totiž umí lhát jen velmi obtížně a tato na nás může prozradit i to, co slovy dementujeme,“ říká Hrabě. Gestikulace je důležitá i podle Války. „Při projevu si většina z nás neuvědomuje svá gesta, je však důležité se projevovat tak, aby naše gestikulace nebyla výraznější než to, co chceme sdělit,“ upozorňuje.

Zeptejte se na plat

Podle odborníků je na pohovoru vhodné také zmínit otázku platu. „Každý uchazeč by měl znát svou cenu a není třeba chodit kolem horké kaše. Pochopitelně nemůže tento dotaz zazní hned v úvodu, na druhou stranu práci děláme mimo jiné i pro peníze, proč tedy kolem toho dělat tajnosti,“ uvažuje Hrabě.

Dodává, že uchazeč může

odpovědět konkrétně a jasně na otázku, jak si představuje plat a má připojit vysvětlení proč. „Co si nevyjedná na začátku, v průběhu práce těžko dosáhne,“ vyzdvihuje Hrabě. Podle Války je zásadní nestrýlet od boku a důkladně si odpověď připravit. „Doporučuji si prohlédnout statistiky, kde se dozvíte průměrný plat pro vámi hledanou pozici,“ uvádí.

Po pohovoru je podle Hrabě i Války důležité ozvat se, pokud se firma nevyjádří v domluveném termínu. „Nebuďte pasivní, dejte o sobě vědět,“ vyzývá Válek. Doplňuje, že v případě neúspěchu je nutné si analyzovat, které momenty o nepřijetí rozhodly. Hrabě dodává, že, je-li to možné, neúspěšný uchazeč by měl jednoznačně požadovat důvody nepřijetí. „Pomůže to v budoucnu,“ vysvětluje.

Změnit strategii

Podle něj je po několika neúspěšných pohovorech zásadní změnit přístup na další pohovor. „Rozhovor s blízkými, kteří v osobním marketingu pomohou, je nejjednodušší,“ řekl Hrabě.

Válek tvrdí, že neúspěch znamená také současně novou příležitost, jak zapracovat sám na sobě a získat nové kontakty. „Pohovor představuje jen krátký okamžik na to, aby zaměstnavatel poznal, co ve vás opravdu je. V případě neúspěchu a to i opakovaného určitě nepropadejte panice ani pesimismu. Dříve nebo později i vy naleznete to pravé místo. Pro dobré a kvalitní kandidáty je na pracovním trhu místo vždy, i když chvíli trvá ho nalézt,“ zakončuje Válek.